

Ordføreren (Zahle): Jeg er ganske overbevist om, at jeg aldeles ikke har givet nogen Anledning til, hvad det ærede Medlem sagde. (*Martin Madsen:* Ja, saa ere vi jo enige).

K. M. Klausen: Af det meget lange Foredrag, vi hørte af den ærede Ordfører, lære vi bl. a. en Ting, og det er, at man udmærket godt her i Folketingssalen kan drage omtrent alt muligt frem, hvad man vil, private Samtaler, spøgende Bemærkninger, Alvor og Gammen, alt muligt, hvad der passer i ens Kram, uden at tage mindste Hensyn til, under hvilke Forhold disse Samtaler ere førte. Det behøver man ikke, naar det, som sagt, passer i ens Kram. Naa, det skal jeg slet ikke beklage mig over, for jeg har i denne Sag ikke sagt andet, end hvad jeg fuldt ud kan staa ved. Men det giver selvfølgelig ogsaa mig Ret til under disse Forhold at fremdrage adskillige Ting, adskillige faldne personlige Bemærkninger, som jeg ellers under andre Forhold aldrig vilde have indladt mig paa at fremdrage, fordi jeg mener, at hvad der falder i Samtaler Mand og Mand imellem, jo dog er noget, som strengt taget ikke tilhører Offentligheden. Men den ærede Ordfører har jo nu i videste Maal vist, at man udmærket godt kan gøre det, naar man har Brug for det, og jeg skal ogsaa indrømme, at det ærede Medlem har haft megen Brug for at kunne støtte sig til rent personlige Samtaler, rent personlige Bemærkninger, ofte fremsatte i ironisk Form, men som senere skulle opfattes paa alvorlig Maade og bruges til Forsvar for den Stilling, man er kommen i. Hovedparten af den ærede Ordførers Udtalelser gik jo ud paa en Omtale af Krudttaarnsflytningen, og jeg maa naturligvis antage, at dette ærede Tings Medlemmer have særlig Interesse i at høre om denne Sag, men jeg er dog nødsaget til paa Grund af min Stilling her som Mindretalsordfører at beskæftige mig med en Del af de øvrige Ting, vedrørende dette Budget, og haaber, at Tiden kan tillade mig ogsaa at komme ind paa det andet.

Jeg vil først tillade mig at fremsætte nogle faa Tal. Paa Krigsministerens Budget blev der forlangt et Beløb af 13,570,000 Kr. med et rundt Tal. Om dette store Beløb ere de tre Parter, Venstre, Højre og de moderate, fuldt enige. Der findes ikke et Punkt her lige saa lidt som noget andetsteds paa Finansloven, hvor disse tre Parter have det mindste udestaaende med

hinanden. De tidligere haarde og bitre Kampe, som ere udfægtede mellem de tre Parter netop paa Finansloven og særlig paa dens § 22, er alt sammen borte, nu er der Fred og Forsoning over hele Linien. Justitsministeren udtalte i Gaar, at der findes ikke Revne eller Sprække inden for Ministeriet, det var en fast Masse alt sammen. Han kunde have føjet til, at det samme gælder ogsaa om Venstre, Højre og moderate, det er en kompakt Masse, en stor sammensmeltet Klump paa 98 Mand, der slutter sig om Ministeriet, og hvori der hverken findes Revne eller Sprække. Dette vældige Beløb paa 13,570,000 Kr., som Ministeren har forlangt, er saa under Behandlingen i Udvalget foreslaaet forhøjet med et Beløb paa 428 Kr. Fra socialdemokratisk Side have vi ikke været i Stand til at gaa med til disse store Bevillinger, vi have foreslaaet en Række Nedsættelser, der i alt beløbe sig til 3,114,000 Kr. gennem en Række Ændringsforslag, hvoraf jeg skal omtale nogle enkelte.

Nu maa jeg først beskæftige mig lidt med det samme som den ærede Ordfører, og det var Spørgsmaalet, om vi ikke kunne faa mere Overensstemmelse mellem Krigsministerens Budget og Regnskabet. Naar Rigsdagen nu bevilger Ministeren disse 13,570,000 Kr., kunne vi alle være sikre paa, at naar vi rejse hjem, sætter Krigsministeren sig hen og overskrider dette Budget ganske artigt. Vise det i det sidste Statsregnskab, hvor Krigsministeren har tilladt sig Overskridelser til et Beløb paa ikke mindre end 553,000 Kr. Nu er det ganske vist ikke noget nyt, at Krigsministeren tillader sig Overskridelser, men det er dog vel noget nyt og uset, at en Krigsminister tillader sig saa store Overskridelser. Hvis vi ville gaa en Række Statsregnskaber igennem, ville vi finde, at Højres Krigsministre i de senere Aar ikke have vovet at overskride deres Budget med saa store Beløb. Men den nuværende Krigsminister er en Mand, der ikke er bange, og som ikke holder igen, naar Talen er om Penge. Han har derfor tilladt sig større Overskridelser end Højres Krigsministre have gjort. Det er Grunden til, at jeg har ment, at der var Anledning til fra Rigsdagens Side at skride ind herimod og forlange, at der kom mere Overensstemmelse mellem Budget og Regnskab, end Tilfældet er.

Nu blev der fra den ærede Ordførers Side fremsat Undskyldninger — han undskylder jo alt, hvad denne Krigsminister gør —, og som en Undskyldning siger han: